

అక్క - మోహన్

అతను కళ్ళు తెరిచాడు.

కానీ చూపు మాత్రం క్షితిజంవైపు చూస్తున్న వేదాంతి చూపులాగుంది. మొహం, రంగులు చెరిపేసిన కాన్వాసులా, భావ రహితంగా వుంది. పాతి కేళ్ళు మించని ఆ యువకుడికి ఉదయం షాక్ ట్రీట్ మెంట్ జరిగింది.

రోగికి సెన్సాచిందని నర్స్ చెప్పడంతో గదిలోకాచాడు సైకియాట్రిస్ట్ అరవింద్. అంతవరకూ కొడుకు తల నిమురుతున్న తల్లి లేచి నిలబడింది. పల్స్ చూసి సంతృప్తికరంగా తల పంకించి తల్లితో చెప్పాడు అరవింద్ "కొంచెంసేపు రెస్ట్ తీసుకున్నాక వేడి పాలివ్వండి"

అమె చేతులు జోడించింది. "మీరే. ఇంకా బాబూ... ఈడు తప్ప నాకు మరో దిక్కు..." అమె పెదవులు మాట పూర్తి చేయలేక పోయాయి.

"భయం లేదు నయమైపోతుంది. నే చెప్పినంత వరకూ ట్రీట్ మెంట్ మానొద్దు..." అని తన గదివైపు వదిలాడు అరవింద్.

స్టెట్ టేబిల్ పై వడేసి కుర్చీలో వాలి అలసటగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు. ఆ యువకుడి శూన్యపు చూపే కళ్ళ ముందు మెట్టిలింది.

పాపం తండ్రి చివ్వుడై పోయాడు. తల్లి కూలి చేసి చదివించింది. ముని సిపాలిట్ లైటు వెలుగులో దిగ్గి పూర్తి చేశాడు. కాయలు కాసిన తల్లి అరిచే

రెండో సాహసం

తుల్లి నిమిరో ఇక నిన్ను వన్నకి పోనివ్వ నని హామీ ఇచ్చాడు-దిగ్గి చేతికొచ్చిన రోజు. కానీ అతని ఊహ తలకిందు లైంది. కష్టపడి సంపాదించిన దిగ్గితో ఎంత కష్టపడినా ఉద్యోగం లభించ లేదు. ఇరవై ఏళ్ళ తపస్సుకి అర్థం లేకుండా పోయిందనే వాస్తవం అతని మస్తిష్కానికి పిడుగులా తాకింది...ఫలి తంగా దిసెషన్... ఆశ జీవితం నుంచి మృత్యువుపైకి మరలింది. రోగంగా మారిన చావుపట్ల ఆసక్తి, ఆత్మహత్యా ప్రయత్నానికి దోహదం చేసింది. చేయి జారక ముందే గుప్పిట బిగించబట్టి సరి పోయింది. లేకుంటే ఈ పాటికి తల్లి గుండెలో చితి రగిల్చి వెళ్ళిపోయేవాడా యువకుడు.

భారంగా నిట్టూర్చాడు అరవింద్. తను మానసిక వైద్యుడు. రోగాలకి కారణాలు మనిషి మనసులో వెద కాలి. కానీ అధిక శాతం రోగాలకి వేళ్ళు మనసులో కాదు సమాజపు పొరల్లో ఉన్నాయి. ఆ పొరల్ని చీల్చు కుండా మెదళ్ళకి చికిత్స చేయడం వేళ్ళు పెకలించకుండా అకుల్చి కత్తిరించడమని తెలుసు...కానీ తను చేయ గలిగింది ఏమీ లేదు. అలా అని అందరిలా నిర్లక్ష్యంగా తన ద్యూటీ చేసుకు పోలేడు. అందుకే తన పేషెంట్లతోపాటు తను కూడా 'కాంపోజ్' బిళ్ళలనే ఆశ్రయించాల్సి వస్తుంది...మ నసుని నిద్రపుచ్చేందుకు.

తలుపు చవ్వకడంతో తేరుకున్నాడు అరవింద్. కొద్దిగా తలుపు నందు లోంచి తల లోనపెట్టి చెప్పాడు వ్యూస్. సూపరింటెండెంట్ పిలుస్తున్నారని.

సూపరింటెండెంట్ గదిలో కూర్చున్న బాట్ నాగర్ని చూడగానే విషయం అర్థమైపోయింది అరవింద్కి.

బాట్ నాగర్-ప్రభుత్వ ఆస్పత్రులకి మెడికల్ ఎక్స్పీమెంట్స్ సస్టై చేసే కళాల్పాక్షుడు. కొన్ని ఎక్స్పీమెంట్లు అతని సొంత ఫ్యాక్టరీలోనే తయారవుతాయి. హెల్త్ మినిస్ట్రీలో అతనికున్న పలుకుబడివల్ల సూపరింటెండెంట్ లెవల్ అధికార్లు కూడా అతనితో 'హెల్త్ రిలేషన్స్' వుంచుకుంటారు. ప్రస్తుతం 'ఎలక్ట్రీ కన్వల్జివ్ థెరపీ'కి కావలసిన ఎక్స్పీమెంట్ కేసు పెండింగ్లో వుంది.

ఒక ఉన్నత పాఠశాల ఉపాధ్యాయుడు తన విద్యార్థులకు చెబుతున్నాడు - "జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి! మీరు ఎవ్వరూ ప్రథమ స్థానంలో వుండలేరు. గొప్ప వ్యక్తులు సయితం కొన్నాళ్ళు ద్వితీయ స్థానంలో వుండవలసి వస్తుంది".

అప్పుడు ఒక చురుకైన విద్యార్థి అన్నాడు: "జాల్జివాషింగ్టన్ సంగతేమిటండీ? అతడు అమెరికా మొదటి అధ్యక్షుడు. యుద్ధంలో ప్రథముడు. శాంతిలో ప్రథముడు. తన దేశ ప్రజల హృదయాల్లో ప్రథమ స్థానం పొందినవాడు"

"నిజమే"... జవాబిచ్చాడు సూక్ష్మబుద్ధిగల ఉపాధ్యాయుడు... "అయినా మర్చిపోవద్దు. అతడు ఒక వితంతువును పెళ్ళిచేసుకున్నాడు".

ఎలక్ట్రిక్ షాక్ ద్వారా శరీరంలో తీవ్ర ప్రకంపనాల్ని సృష్టించి, మానసిక వ్యాధుల్ని నయం చేసే పద్ధతి-ఎలక్ట్రో కన్వల్జివ్ థెరపీ 'వోల్టేజ్ స్టేబిలైజర్' లాంటి ఒక ఎక్స్పీమెంట్. రోగి తట్టుకునే విధంగా విద్యుత్తు శక్తినీ, మోతాదునీ నియంత్రించి అతని కణతలపై అమర్చిన ఎలక్ట్రాడ్స్ ద్వారా షాక్ ఇవ్వడానికి ఉపయోగపడుతుంది. ఈఎక్స్పీమెంట్ ఏమాత్రం 'డిఫెక్టివ్' అయినా హైవోల్టేజీ కరెంటు వేరుగా రోగి కణ తల్లితాకి. ప్రాణాలు తీస్తుంది.

బాట్ నాగర్ సస్టై చేసిన ఎక్స్పీమెంట్లలో రెండు పీస్లు 'లీక్' అని తలటంతో మొత్తం బాచ్ని రిజెక్ట్ చేసేడు అరవింద్. దాంతో బాట్ నాగర్ సూపరింటెండెంట్ని ఆశ్రయించాడు.

గదిలోకొచ్చిన అరవింద్ని సూపరింటెండెంట్ చాలా ప్రేమగా కుర్చీ చూపించాడు. బాట్ నాగర్ మహా మర్యాదగా పలకరించాడు.

'డిఫెక్టివ్ పీసెస్ని రిఫ్లెస్ చేసి ఎక్స్పీమెంట్స్ పాస్ చేసే'మని అనునయంగా అర్థరిచ్చాడు సూపరింటెండెంట్.

'మొత్తం బాచ్ని రీటెస్ట్కి పంపించిన తర్వాతగానీ పాస్ చేయడం సాధ్యం కాద'ని వినయంగానే అడ్డు చెప్పాడు అరవింద్.

సూపరింటెండెంట్ తన అధికారంతో బాట్ నాగర్ తన పలుకుబడితో అతన్ని ఎన్ని ఆవస్థలపాలైయ్యగలరో విన రించి ఆదరగొట్టబోయేరు. అరవింద్ బెడరలేదు.

బాట్ నాగర్ ఆఖరు అస్రంగా ఓ 'అంకె' చెప్పాడు. ఆఖరి మాటగా 'షట్' అని లేచి వచ్చేవాడు అరవింద్.

* * *

'ఫాదర్ పీరియస్' అని టెలిగ్రామ్ అందడంతో స్వగ్రామం వెళ్ళిన అరవింద్...నెల దాటికగానీ తిరిగి రాలేక పోయాడు. ద్యూటీలో రెజ్యూమయి ఛార్జి తీసుకుని వార్డులో అడుగెట్టిన అరవింద్ తక్కువ అగిపోయాడు.

ఎదురుగా తెల్లటి చుక్కటి పరిచిన ఖాళీ బెడ్... కొత్తగా సున్నం చేసిన సమాధిలా వుంది.

"ఈ బెడ్లో వుండే కుర్రాడేమయ్యాడు?" మనసు మారుమూల లోంచి అర్థం అయి అవని భావన అలజడి చేస్తుండగా అడిగాడు.

"ఎలక్ట్రిక్ ప్లగ్లో చేయి పెట్టి మూసైడ్ చేసుకున్నాడు..." వర్సీ మాటలు వూర్తి కాలేదు..."నో" అంటూ ఆస్పత్రి అదిరిపోయేలా అరిచి షాక్ ట్రీట్మెంట్ రూంలోకి పరిగెత్తాడు.

అక్కడ-కుందేలు పిల్లల్ని మింగి సంతృప్తిగా చుట్టచుట్టుకుని నిద్రపోతున్న కొండచిలవలా-నిగనిగ లాడుతోంది బాట్ నాగర్ ఎక్స్పీమెంట్.

అరవింద్కి అంతా అర్థమైపోయింది. అతని కళ్ళ ముందు శూన్యపు చూపుల యువకుడు చిర్రవుతో పాడెక్కి వెళ్ళి పోతున్నాడు. పాడెని అతని తల్లీ

మోస్తోంది. పాడె నాలుగు కొసలు అతని తల్లీ...బుజానికి కన్నీరు తుడుచుకొంటూ! అంత వరకూ ట్రాంక్విలైజర్స్ మత్తులో అణిగిపోయిన అరవింద్ హృదయం ఒక కెరటంలా గొంతు విప్పింది. "యూ-డెవిల్" అంటూ స్టూల్ని ఎక్స్పీమెంట్పై విసిరికొట్టాడు. 'వాట్ హాపెండ్' అని పరిగెత్తుకొచ్చిన సూపరింటెండెంట్ కాలరు పట్టుకున్నాడు. అలా ఆవేశంలో ఎంత బీభత్సం సృష్టించాడో అతనికే తెలీదు... చివరికి వదిమంది కలిసి బలవంతంగా అతన్ని ఆస్పత్రి బయటికి నెట్టిశారు.

ఆవేశంతో శరీరం కంపిస్తుండగా బౌండ్రి దాటి రోడ్దెక్కాడు అరవింద్. ఆ యువకుడి శూన్యపు చూపులు వీవుపై బాణాల్లా గుచ్చుకుని వెంటాడుతున్నాయి. ఎక్కడెక్కడ తిరిగాడో అలా ఎంతసేపు తిరిగాడో అతనికే తెలీదు-చివరికి నత్తువ నన్న గిల్లి పొర్చు బెంచీలో కూలబడిపోయి కళ్ళు మూసాడు.

స్వహాచ్చేనరికి అర్థరాత్రి దాటింది. అకాశంలో చుక్కలు జాలి జాలిగా చూస్తున్నాయి. దూరంగా స్ట్రీట్ లేంప్ వెలుగులో ఇద్దరు యువకులు గోడపై ఏదో రాస్తున్నారు. ఇంతలో పోలీసు జీప్ సైరన్ వినిపించడంతో యువకులు రాతవదిలేసి చీకట్లో కలిసి పోయేరు. పోలీసులు జీపిపి...అటూ ఇటూ చూసి ఎవరూ కానరాకపోవడంతో రంగు డబ్బాని తన్నేసి వెళ్ళిపోయారు.

అరవింద్ లేచి అటు వడిచాడు. నీరసం వలన అడుగులు తడబడుతున్నాయి.

గోడపై అబార్డెడ్ పిండం ఖండాల్లా... ఇంకా తడి అరని ఎర్రటి ముద్దల్లాంటి అక్షరాలతో అనంవూర్తి వాక్యం 'సామాజిక రుగ్మతలకు ఏకైక పరిష్కారం...'

అరవింద్ ఆ వాక్యాన్నే నిదానంగా చూస్తూకొన్ని గంటలసేపు నిలబడిపోయాడు. తూర్పు ఎర్రబడింది. ఎక్కడో దూరంగా కోడి కూసింది.

అరవింద్ కదిలాడు. ఆవరేషన్ చేసేందుకు స్కాల్ సైల్ అందుకున్నట్టు బ్రష్ని అందుకున్నాడు. పగిలిన గుండెలా వున్న ఎర్ర రంగు ఒలికిన డబ్బాలో ముంచి వాక్యం వూర్తి చేశాడు 'వ్యవస్థకి శస్త్ర చికిత్స'. ●

11-11-94 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర నావనలైక